

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

De fidei imbecillitate. Causa VI. xxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

De fidei imbecillitate.

CAUSA

VI.

CAPVT

XXIII.

Cyprian.
Serm. de
Mortalitate.

Ioan. 16.

Praterea, quod sic pleriq; mortem horremus, Fidei
sepe imbecillitas in causa est: de qua D. Cyprianus
sic scribit: Regnum Dei esse cepit in proximo, premium
vita, & gaudium salutis aeterna: iam terrenis caelestia,
& magna paruis, & caducis aeterna succedunt. *Quis*
hic anxietatis & sollicitudinis locus est? quis inter haec
trepidus & maestus est, nisi cui Spes & Fides deest? Chri-
stus nos instruit & dicit: Amen amen dico vobis, Quo-
niam vos plorabitis & plangetis, sed tristitia vestra in
laetitia veniet. Quis non ad laetitia ire festinet, qui
non tristitia carere optet? Quando autem in laetitia
veniet tristitia, Dominus denuo declarat dicens: Iterum
videbo vos, & gaudebit cor vestrum, & gaudium ve-
strum nemo tollet a vobis. Cum autem videre Christum,
gaudere sit, nec possit esse gaudium nostrum nisi cum ve-
derimus Christum, quae cecitas animi, quaeue dementia
est, amare pressuras & poenas & lachrymas mundi, &
non festinare potius ad gaudium quod nunquam posse
auferri? Hoc autem fit, quia fides deest, quia nemo credit
vera esse, quae promittit Deus qui verax est, cuius sermo
credentibus aeternus & firmus est. Si tibi vir grauis &
laudabilis aliquid polliceretur, haberes utique pollicentem
fidem, nec te falli aut decipi ab eo crederes, quem statim
in sermonibus atque actibus suis scires: nunc Deus tecum
loquitur, & tu mente incredula perfidus fluctuas? Deus
tibi de mundo recedenti immortalitatem pollicetur, atque
aeternitatem, & tu dubitas? Hoc est Deum omnino non
nosse: hoc est Christum credentium Dominum & Mag-
strum peccato incredulitatis offendere: hoc est in Ecclesia
constitutum, fidem in domo fidei non habere.

Psalm. 41.

Recte Dauid ille Rex & Propheta affectus fuit. *Quis*
admi

admodum, inquit, desiderat cervus ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te Deus. Quid enim mihi est in celo, & à te quid volui super terram? Defecit caro mea & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea Deus in aeternum. Comparavit voluntati suae terrena praemium caeleste, quod accepturus est: vidit quid ibi sibi servaretur, & cogitans & aestuans in cogitatione cuiusdam rei ineffabilis, quam nec oculus vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, non dixit: illud aut illud mihi est in celo, sed quid mihi est in celo? Quantum est? Quale est? Quid est? Seruus tu mihi divitias immortales, te ipsum. Unde etiam ait: Adimplebis me letitia cum vultu tuo: delectationes in dextera tua usque in finem. Item: Satiabor, cum apparuerit gloria tua. Proinde bene D. Augustinus, Domine, inquit, fecisti nos ad te: & inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te. Optime sane dictum. Erectus quippe est animus hominis & sublimis, ascendens per gradus rerum inferiorum, nec quiescens (nisi rebus caducis altissime immersus) donec ad caelestia & divina pervenerit: non est contentus rebus quibuscumque terrenis, non celo, non sideribus, non Angelis: ad Deum ipsum pervenit, ibique demum consistit & quiescit. Ex motu itaque & quiete animi nostri manifestum fit, quis sit nobis locus naturalis, & quod bonum nostrum: nimirum ipse Deus, idque in aeterna illa beatitudine.

Psal. 72.

August. in

Psal. 72.

Esa. 64.

1. Cor. 2.

Psal. 15.

Psal. 16.

Confes. li. 1.

cap. 1.

Phil. 1.

Iac. 1.

Vides hic, ad quem modum hominis Christiani animus compositum esse decet, hinc migraturi: ut non modo non exhorrescat, sed ardentissimis votis dissolvi, & esse cum Christo desideret? Quod ut expeditius fiat, sint in conspectu praesentis vitae miseria, tentationes, pericula: & vicissim aeterna vitae exuberantissima gloria, corona vitae, quam repromisit Deus diligentibus se. Cygnos cum cantu & voluptate mori aiunt: tanquam cygni, ergo nos

quoque cum voluptate & cantu moriamur: puritatem vite candidi, omnibusq; mundi vanitatibus, tanquam defluentibus aquis supernatantes, erecto in calum animo, quasi extento longius collo, in sublimia illius civitatis atria semper intenti, atque propinqua nostra sentientes funera, transacta in hac lachrymarum valle seminatione, messes facturi, ac manipulos cum exultatione collecturi, leti ac gestientes gaudio psallamus Deo in cordibus nostris.

De æterna Vita, ad quam pij per mortem, Deo duce, transeunt, testimonia Scripturæ sacræ.

CAPVT.

XXIII

Psalm. 30.

Psalm. 35.

DAVID Rex & Propheta. Quam magna multitudo dulcedinis tuæ Domine, quam abscondisti timentibus te.

Inebriabuntur ab ubertate domus tuæ, & torrentis voluptatis tuæ potabis eos. Quoniã apud te est fons vite, & in lumine tuo videbimus lumen.

Psalm. 83.

Beati qui habitant in domo tua Domine: in secula seculorum laudabunt te.

Psalm. 117.

Esa. 35.

Vox exultationis & salutis in tabernaculis iustorum.

Esaïas Propheta. Et redempti à Domino conuertentur, & venient in Sion cum laude, & letitia sempiterna super caput eorum: gaudium & letitiam obtinebunt, & fugiet dolor & gemitus.

Esa. 49

Non esurient neque stient, & non percutiet eos aestus, & sol: quia miserator eorum reget eos, & ad fontes aquarum potabit eos.

Esa. 51.

Gaudium & letitia inuenietur in Sion: gratiarum actio & vox laudis.

Esa. 60.

Non audietur ultra iniquitas in terra tua, vastitas & contritio in terminis tuis: & occupabit salus murum tuos, & portas tuas laudatio.

A seculi